

Benefice Marcely Pittermannové

Včerejší a zároveň poslední den Juniorfestu se v erbovním sále hrado-zámku Horšovský Týn sešli tři různí režiséři. Mezi ně patřili: Hynek Bočan, Jiří Hanibal a Václav Vorlíček. Všichni jmenovaní mají společnou jednu věc. Měli tu čest, spolupracovat s úspěšnou, milou a laskavou dramaturgyní, paní Marcelou Pittermannovou. Celé dopoledne provázela velmi příjemná a uvolněná atmosféra. A to nejen díky zajímavým a nápaditým otázkám publika, ale i díky vtipu paní moderátorky. Během benefice jsme se dozvěděli, jak se pánům režisérům s paní Pittermannovou spolupracovala a mnoho dalších doposud utajených informací. Všichni tři se shodli na jedné věci, spolupráce s paní dramaturgyní byla výtečná a výborná. Nemohli si ji vynachválit. Dokonce pan režisér Hynek Bočan prozradil, že by se nebránil natáčení další, nové pohádky. Měla by být lepší než „S čerty nejsou žerty“. A její natáčení by mělo probíhat přímo v Horšovském Týně. Prý je tady skvělé prostředí, které pana Bočana přímo vybízí. My se budeme těšit a doufat. Ale to nebylo vše. Poté proběhla událost, která celý sál dojala. Předání Zlaté rafičky za přínos dětskému filmu paní Pittermannové. Diváci vzdali svůj hold paní dramaturgyni bouřlivým a nekončícím potleskem vestoje. Bez její práce a pomoci by nebylo filmů, jako jsou např. „S čerty nejsou žerty“, „O zapomnětlivém černokněžníkově“ či „Princezna ze mlejna“.

Ohlédnutí za V. ročníkem Juniorfestu

Váženým hostem bývá na každém ročníku festivalu herec a známý dabér Stanislav Fišer. Právě jemu patří poslední, páté ohlédnutí. Položili jsme mu několik otázek. Každou z jiného soudku.

Jaký dětský film vám nejvíce připomíná vaše dětství? Proč?

Žádný, moje dětství je poznamenáno válkou. Nevím o žádném dětském filmu pro děti. Na začátku války jsem viděl americkou kreslenou Sněhurku. Myslím v roce 1938 a potom už nic. Až na konci války se objevil pro mne nejúžasnější Krškův film „Kluci na řece“. Viděl jsem ho 6x.

Co si myslíte, že by dělal Vinnetou v pohádce „S čerty nejsou žerty“?

Vinnetou byl mírotvorce, gentleman, bojovník za svůj národ. Kdyby měl vstoupit to téhle pohádky, pohlédl by k nebesům a zvolal (ne Bože), ale „Ó Velký Manitou - co je to za národ tihle Češi?“ Skočil by na Hataitlu a uháněl k Neumětělům.

Co si myslíte o vývoji Juniorfestu? Jak na to vzpomínáte?

Ať si myslí kdo chce, co chce. Já si myslím: potřebný, kvalitní, milý, laskavý až úžasný. Prostě přesně takový, jako jeho tvůrci. A stále trochu utajený. Vzpomínám se slzou v oku...

Jaká pohádková postava je vám nejpodobnější?

Král Lear, Zdravý nemocný a jakákoliv potenciální mrtvola.

Mezinárodní filmový festival pro děti a mládež

JUNIORFEST

POD LUPOU

3. – 7. listopadu 2012

číslo 5

čtvrtek 8. 11. 2012

zdarma

Dobro zvítězí nad zlem!

Jaká postava z pohádek, které jste dramaturgovala vám nejvíce přirostla k srdci? Proč?

Popelka, protože je to skromná dívka, která nesedí jen v koutku. Snažila se zlomit své neštěstí a nakonec našla lásku. Měla smysl pro humor a věřly vztah ke zvířatům. Libuše Šafránková ji zahrála bravurně. Mezi další mé oblíbené patří pohádka „Jak se budí princezny“ kde je „Šípková Růženka“, kterou mám také velmi ráda. Líbí se mi princezny, princové, králové nebo popletení čarodějové.

Vnímáte Juniorfest jinak, než ostatní filmové festivaly?

Město Horšovský Týn je velice pohádkové. Je tu krásné a spoustu lidí, které již dlouho znám. Cítím zde ohromně pěknou atmosféru a těší mě velký zájem diváku a dětí. Moc se mi tu líbí!

Vidáte se s některými režiséry nebo herci z pohádek, s nimiž jste spolupracovala?

Po kratičké době jsem se tady na Juniorfestu viděla s panem Jiřím Hanibalem, Hynkem Bočanem a Václavem Vorlíčkem. Pokud jsou nějaké projekty nebo se mi do rukou dostanou scénáře k různým filmům, které by chtěli natočit, tak se s nimi vidím.

Co byste poradila ostatním dramaturgům dnešních pohádek?

Pokud jsou, protože dramaturgů v dnešní době není moc. Jelikož je to nevděčná práce, poradila bych jim, aby dokázali zachovat ducha světa fantazie. Dobro vítězí nad zlem a musejí se naučit překonávat překážky, aby si uvědomili, že se v pohádce nemůže dělat všechno. Jsou tam určité principy, které by se měli dodržovat.

„Hustácký hvězdy“

Včerejší den se odehrál ve stylu „hustáckých hvězd“. Dopoledne nás navštívili tři známí režiséři a dramaturgyně paní Marcela Pittermannová (více se dočtete na poslední stránce). Proběhla s nimi benefice, autogramiáda a předání „Zlaté rafičky“ paní Pittermannové. A odpoledne se konala očekávaná nejlepší hra Juniorfestu – „Pevnost Týn“! Všem se tato hra velice líbila a sklídila obrovský úspěch. A hned poté se konala autogramiáda herců z „Ulice“ a „Gympl – S (r)učením omezeným“. Všechny děti si to moc užily a těší se na příští rok. Hlavně bychom měli poděkovat panu Renčovi, který nám reportérům dával rady po celý Juniorfest. Moc se nám tu všem líbilo a doufáme, že Juniorfest „nezemře“ a bude pokračovat dlouhá a dlouhá léta.

Denisa Neumannová

Kateřina Hřídlová

Ve spolupráci s:

Hlavní partneři:

Mediální partneři:

Generální partner:

Hlavní mediální partneři:

Festivalové vozy poskytují:

Za výrazné podpory:

Marcela Pittermannová, teď už bývalá dramaturgyně Filmového studia Barrandov, se narodila 3. 3. 1933. Vystudovala filosofickou fakultu na Karlově Univerzitě. Na Barrandově strávila dohromady 30 let a 30 dní. Za celou dobu ve studiu stála u zrození mnohých úspěšných českých filmů a pohádek pro děti. Některé filmy, na kterých se podílela svou dramaturgií, získaly spoustu ocenění nejen na českých festivalech (například snímek Páni kluci nebo Malá mořská víla). Dlouhá léta spolu-

pracovala s legendami dětského filmu, jako je Ota Hofman nebo Václav Vorlíček. Největší slávu jí přinesly pohádky jako „Tři oříšky pro Popelku“, „S čerty nejsou žerty“, „Dívka na koštěti“ nebo „Bota jménem Melichar“.

Jaký máte vztah k českým pohádkám?

Samozřejmě velmi vřelý. Vždycky jsem je četla a byla jsem ráda, když jsem se jako dramaturgyně mohla zúčastnit vývoje pohádek. Byl to hlavní žánr mého mládí.

3 OTÁZKY PRO

ředitelku festivalu Juditu Soukupovou

Jak byste zhodnotila pátý ročník Juniorfestu?

Chtěli jsme ho oslavit jako takové půlkulaté narozeniny a myslím si, že se to opravdu povedlo. Za pět dní se konalo devatenáct doprovodných akcí, třicet projekcí a přijelo spousty dětí z různých škol v plzeňském kraji. Myslím si, že pátý ročník byl velmi úspěšný.

Jak dlouho trvá zorganizovat festival a je to náročné?

Ano, je to velmi náročné. Chce to hodně sebezapření. Člověku nesmí vadit chodit spát až k ránu a hlavně to musí milovat. Vlastně to trvá 365 dní.

Letošní Juniorfest je zaměřen na pohádky, co vy si myslíte o pohádkách?

Já pohádky miluju opravdu moc a domnívám se, že pohádky jsou potřeba, aby člověk měl alespoň trochu naděje, že dobro zvítězí. Má nejoblíbenější je „S čerty nejsou žerty“.

Jedna paní, moc krásná,

kvůli nám ponocuje jak na nebi hvězda jasná.

Na starost má grafickou úpravu,

díky ní můžou naše noviny i na výstavu.

Děkujeme moc Lence Šaškové,

nejenom my děti, ale i naši šéfové.

Koloveč jede do Paříže

Hrado-zámek Horšovský Týn zažil, již třetím rokem, dobrodružnou soutěž „Pevnost Týn“. Celá akce je založena na vzájemné spolupráci jednotlivých lidí v týmech. Každá skupina „vyfasovala“ hvězdného kapitána. Ten měl za úkol svůj tým vést a napomáhat mu do výhry. Společně se museli postavit různým výzvám, které ve všech případech nejsou lehké. Soutěžícím se při plnění úkolů daly mozky do pohybu. Ani tělo nezahálelo a při sportovních výkonech všichni bodovali. A o co se to vůbec hraje? Každá soutěž přeci potřebuje motivaci a dobrou cenu za výhru. Vítězný tým si sbalí svých „pět švestek“ a odjede do romantického města snů. Všichni vite, jaké mám namysli. Pro ty, kdo neví, vycestují do francouzské Paříže a pozdraví se s „Dysneyovci“ v pařížském Disneylandu. Výhercem zájezdu do Francie se stal tým červených, tedy tým Kolovče s hvězdným kapitánem Jakubem Grafnetrem (Petr ze seriálu „Gympl s (r)učením omezeným“). Moc gratulujeme!!! Soutěž se mi moc líbila a myslím, že nejsem jediná!

Rozhovor s Jiřím Mádlem

V roce 2003 vyhrál konkurz na roli ve filmu Snowboardáci a rázem se stal jedním z nejpopulárnějších mladých herců.

Jaký máš vztah k dětským filmům?

Já k nim mám velmi pozitivní vztah. Dokonce jako scénárista chystám svůj první dětský film.

Na kterou pohádku jsi nejčastěji koukal, když ti bylo 13 let?

Na „Ať žijí duchové“, také jsem měl rád „Šíleně smutnou princeznu“ a „Pyšnou princeznu“.

Máš rád spolupráci s dětmi?

Ano, já si s dětmi velmi rozumím. Protože moje máma pracovala ve školce a já jsem tam trávil hodně času a pomáhal jí.

Kterého spisovatele jsi měl nejraději, když jsi byl malý kluk?

Já jsem skoro nečetl, začal jsem

číst až tak v osmnácti a teď čtu skoro pořád. Ale měl jsem rád „Klapzubovu jedenáctku“ a „Foglarofky“.

Rozhovor s Václavem Vorlíčkem

Což takhle dát si špenát“, anebo úspěšný seriál „Arabela“.

Pro jakou z pohádek, kterou jste režíroval, máte největší slabost?

Spíše radost než slabost mám z pohádky Tři oříšky pro Popelku, která se už vysílá v mnoha zemích světa ve vánoční čas. Jsem rád, že jsem původně pohádku, napsanou na léto, přeložil na zimu. Jsou tam totiž peřiny sněhu a proto si ji celá Evropa pouští o vánočních svátcích.

Proč jste se stal režisérem?

Jelikož mě to velmi baví a když mě bylo šestnáct nebo sedmáct let, tak mě to napadlo.

A z jakého důvodu vás to napadlo?

Vedoucí našeho skautského oddílu Jaroslav Novák psal dobrodružné příběhy pro chlapce. Napsal námět na film, který tehdejší filmové studio Barrandov přijalo. V roce 1947 film skutečně vznikl a já si k té práci „přičichl“. Chodil jsem hlavně do kina, takže šestnáctý nebo sedmáctý rok o tom rozhodl a jsem rád, že se to „zaplat Pán Bůh“ povedlo.

Jaký je to pocit, když v televizi vidíte některý ze svých filmů?

Někdy si říkám: „Hergot, tohle jsem mohl udělat jinak, nebo tohle jsem mohl udělat líp“.

Proč jste přijal pozvání na Juniorfest?

Jsem zde prakticky stálým hos-

tem, což znamená, že každý rok sem jezdím. Už dokonce mám doma „Zlatou rafičku“. Mám rád zdejší publikum, prostředí a hlavně zdejší festivalový štáb, což jsou velice příjemní lidé, kteří se připravují velmi důkladně a dobře. A cítím se zde jako mezi svými.

Co byste vzkázal našim čtenářům?

Aby četli, protože ze čtení se toho člověk mnoho dozví. Když projedete knihovnu a prohledáte jednotlivé tituly, tak se pak člověk zaměří na určitý druh četby. Poté přejde na jiný druh a stále se něco dozvídá o různých situacích, vztazích mezi lidmi atd. A já říkám, že to co vím, jsem se dozvěděl z četby.

Seznamte se s týmem „Festivalových reportérů“. Po celou dobu festivalu pro vás připravovali akční dvouminutovky a zkoumali Juniorfest pod lupou.